

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma:

Kfv.V.35.237/2025/2.

A tanács tagjai:

dr. Darák Péter a tanács elnöke

dr. Stefancsik Márta előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

dr. Demjén Péter bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

A felperes:

Kft Kft. cím1)

A felperes jogi képviselője:
Erdei Zoltán, cím2)

dr. Erdei Zoltán Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr.

Az alperes:

NAV Fellebbviteli Igazgatóság (cím3)

Az alperes jogi képviselője:

dr. Kocsis László kamarai jogtanácsos

A per tárgya:
közigazgatási per

adóügyben hozott határozat ellen indított

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: a Budapest Környéki Törvényszék 2025. szeptember 3. napján kelt 15.K.700.088/2024/24. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú adóhatóság a 2020. április 1. és 2020. június 30. közötti időszakra általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) adónemben lefolytatott ellenőrzés alapján meghozott 7490077135 iktatószámú határozatával a felperest 69.350.000 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözet, 69.350.000 Ft adóbírság és 4.073.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte. A fellebbezés alapján eljáró alperes a 6443722968 iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, az adóbírság összegét 17.337.000 Ft-ra leszállította, a határozat egyéb rendelkezéseit helybenhagyta.

[2] Az elsőfokú bíróság a 2023. szeptember 19. napján kelt, 9.K.700.461/2022/27. számú jogerős ítéletével (a továbbiakban: előzményi ítélet) az alperes 6443722968 iktatószámú határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Rögzítette, hogy az elsőfokú adóhatóság az ellenőrzési jegyzőkönyvben a számlakibocsátók számláira vonatkozóan a Kúria 5/2016. (IX.26.) KMK véleménye (a továbbiakban: KMK vélemény) 2. pontjában részletezett esetkör szerint tette meg megállapításait passzív minősítéssel, míg az elsőfokú adóhatóság határozatában a KMK vélemény 3. pont aktív esetkörét azonosította, amelyhez képest az alperes a keresettel támadott döntésében egy korábban határozati szinten meg nem jelenített álláspontot foglalt el akkor, amikor a KMK vélemény 2. pontjának passzív esetköre szerint minősítette az ügyleteket. Az Air. 127. §-ának (1) bekezdésében rögzített teljes felülbírálat elvéből következően jogszerű lehetősége van az alperesnek a fellebbezés tartalmának vizsgálatát követően arra, hogy a gazdasági események jogi minősítését megváltoztassa, ugyanakkor a határozatában a KMK vélemény 2. esetkörét megalapozó tényállást, valamint a felperes tudattartamát alátámasztó körülményeket részletesen meg kellett volna jelenítenie. Kifejtette az ellenőrzési jegyzőkönyv, az elsőfokú határozat és az alperesi döntés megállapításaira utalással, hogy az alperesi határozatból kellően indokolt módon hiányzik annak alátámasztása, hogy a számlák szerinti gazdasági események megvalósultak ugyan, de tényszerűen nem a számlákon szereplő felek között. Az alperes határozatából nem tűnnek ki kellő részletességgel azon objektív körülmények, amelyek alapján megállapítható lenne a felperes tudattartalma, ezáltal a KMK vélemény 2. pontja szerinti esetkör passzív minősítése. Az alperes által alkalmazott, az elsőfokú adóhatóságétól eltérő minősítés megköveteli a teljeskörű indokolás teljesítését, amely a tárgyi ügyben

elmaradt, ez az alperesi határozat olyan súlyú hiányossága, amely a keresettel támadott döntés Kp. 89. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti megsemmisítését kellett, hogy eredményezze. A megismételt eljárásra részletes iránymutatást adott az indokolási kötelezettség tekintetében, előírta, hogy az alperesnek rögzítenie kell határozatában az adólevonási jog megtagadásának alapjául szolgáló tényállást, valamint a felperesi tudattartalmat megalapozó bizonyítékokat.

[3] Az alperes az elsőfokú bíróság ítélete alapján megismételt eljárásban a 2023. december 22. napján hozott 1680884821 iktatószámú határozatával a korábbi határozata szerinti döntést hozta.

[4] Indokolása szerint a felperes a vizsgált időszakban személy- és vagyonvédelmi szolgáltatásokat nyújtott, amelyről számlákat fogadott be. Rögzítette, hogy a számlakibocsátók közül négy gazdasági társaság egyáltalán nem rendelkezett alkalmazottakkal, a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Szvmt.) 14. § (2) bekezdése értelmében pedig jogszerűen nem vehettek igénybe további alvállalkozókat a teljesítéshez. Megállapította, hogy két számlakibocsátó rendelkezett alkalmazottakkal, de azok fizikailag nem teljesíthették a kiszámlázott szolgáltatásokat. Az Ú Kft. (a továbbiakban: Ú. Kft.) esetében ugyanis a bejelentett vagyonöröknek havonta több órát kellett volna munkában tölteniük, mint ahány órából az egyes hónapok álltak, továbbá a számlák mellékletét képező névsorban több személy került feltüntetésre, mint a bejelentett alkalmazottak száma. Az O Kft. (a továbbiakban: O. Kft.) esetében szintén több alkalmazott volt a névsorban, mint ahány bejelentett alkalmazottal a társaság rendelkezett. Az adóelőny abban nyilvánult meg, hogy a számlakibocsátók nem a jogszabályoknak megfelelően teljesítették adókötelezettségeiket. A felperesi tudattartalom körében kiemelte, hogy a felperesnek a számlakibocsátók bejelentett alkalmazottjaira vonatkozó nyilvános adatokra figyelemmel fel kellett volna ismernie, hogy a számlakibocsátók nem lehettek képesek a teljesítésre. Kiemelte, hogy a felperes ügyvezetője úgy nyilatkozott, hogy a felperes egyáltalán nem vizsgálta a számlakibocsátók teljesítőképességét, és utalt rá, hogy a személy- és vagyonőri tevékenység kapcsán az észszerű elvárhatóság szintje az általánosnál szigorúbb, amelynek a felperes nem felelt meg. Az alperes nem osztotta ugyanakkor az elsőfokú hatóság aktív felperesi magatartásra vonatkozó álláspontját, ezért az adóbíróság mérsékléséről döntött. Mindezek alapján a tényállást az 5/2016. (IX.26.) KMK vélemény (a továbbiakban: KMK vélemény) 2. esetkör passzív alakzatának feleltette meg, és megállapította, hogy a felperes a rá áthárított áfát az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 120. § a) pontja és 127. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem volt jogosult levonásba helyezni.

A jogerős ítélet

[5] A felperes keresettel támadta az alperes határozatát, amelyet az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasított.

[6] Ítéletének indokolásában az Áfa tv. rendelkezéseire utalással rögzítette, hogy abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes eleget tett-e az előzményi ítéletben foglaltaknak. Megállapította, hogy az előzményi ítélet jogerőre emelkedett, így a felperesnek

a Halifax-teszt hiányára, továbbá az KMK vélemény 2. esetkörére történő átminősítés jogsértő mivoltára vonatkozó hivatkozásai nem értelmezhetőek, hiszen e kérdések az előzményi ítélettel már elbírálásra kerültek. Az alperes a határozatában megjelölte az adóelőny mibenlétét is, amikor rögzítette, hogy a felek nem tettek eleget közteherfizetési kötelezettségeiknek.

[7] Alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy az alperesi határozat nem tartalmazza a tudattartalomra vonatkozó bizonyítékok megjelölését. Az Szmtv. 14. § (2) bekezdésére utalással hangsúlyozta, hogy ezen ágazat szereplői számára a jogalkotó fokozott ellenőrzési kötelezettséget írt elő, a felperes nevében nyilatkozó személyek ugyanakkor elismerték, hogy a számlakibocsátók teljesítőképességének megismerése érdekében a felperes semmilyen ellenőrzést nem végzett. Az alperes jogszerűen vette figyelembe bizonyítékként a tudattartalom körében a felperesi nyilatkozatokat és a számlakibocsátókra vonatkozó ellenőrzések hiányát. Kiemelte, hogy a felperes által csatolt megállapodások, teljesítési igazolások, örnaplók csupán a teljesítés tényét támasztják alá, azt azonban nem, hogy a szolgáltatásokat ténylegesen ki végezte el. A felperesnek észlelnie kellett volna, hogy a teljesítésigazolások szerint több óra került kiszámlázásra, mint ahány óra az egyes hónapokban van, továbbá hogy a teljesítésigazolásokon szereplő személyek máshová vannak bejelentve, illetve a számlákon szereplő szolgáltatások eltérő időpontjának is fel kellett volna tűnnie a felperes számára.

[8] Megállapította, hogy az alperes az előzményi ítéletnek iránymutatásának megfelelően elvégezte az Ú. és O. Kft. alkalmazotti létszámának elemzését is, és megállapította, hogy azok nem végezhettek el a számlákon szereplő munkákat. Az a tény, hogy az adóhatóság a felperes által a megbízói felé kiállított számlákat nem minősítette hiteltelennek, nem teszi jogsértővé a határozatot. Utalt rá, hogy az alperes a jogkövetési vizsgálatok jegyzőkönyveit felhasználhatta, azokat a felperes is megismerhette. Kiemelte, hogy a felperes által hivatkozott kúriai határozatok és EUB-döntések eltérő tényállás mellett születtek, az alperes határozata pedig megfelel a Kúria Kfv.V.35.104/2024/5. számú határozatának.

[9] A felperes tanúbizonyítási indítványát, mint szükségtelent elutasította.

A felülvizsgálati kérelem

[10] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelynek befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjai, valamint b) pontja alapján kérte.

[11] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadási ok körében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül értelmezte az előzményi ítéletet, és tévesen állapította meg, hogy az alperes betartotta annak iránymutatását. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási ok körében előadta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 97. § (4) bekezdését, ugyanis az alperes nem tett eleget teljeskörűen az előzményi ítéletben foglaltaknak, hiszen tényállástisztázási kötelezettségét csak részben teljesítette. Utalt rá, hogy ezen eljárási szabályszegés az ügy érdemére is kihatott. A Kp. 118.

§ (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok körében hivatkozott a Kfv.I.37.651/2022/6. számú határozat [38] bekezdésétől, a Kfv.III.37.798/2020/6. számú határozat [41] bekezdésétől és a Kfv.IV.37.534/2022/5. számú határozat [32] bekezdésétől való eltérésre. A befogadási okok kapcsán kifejtette továbbá, hogy az alperesi határozat továbbra is tartalmazza az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. §-ára és a rendeltetésellenes joggyakorlásra vonatkozó hivatkozást, azonban az alperes most sem végezte el a Halifax-tesztet. Állította, hogy iratellenes a jogerős ítélet azon megállapítása, miszerint a Halifax-tesztre vonatkozó kifogása az előzményi ítéletben már elbírálásra került.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – az alábbiak szerint – nem állnak fenn.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére

kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[14] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[15] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását egyrészt a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján kérte arra hivatkozással, hogy az alperes nem tartotta be az előzményi ítélet iránymutatását, az elsőfokú bíróság pedig tévesen értelmezte azt.

[16] A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn [7/2023. Jogegységi határozat], míg a joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a befogadás akkor indokolt, ha az egységes bírói gyakorlatnak a befogadási kérelemben megfogalmazott elvi okból történő változtatása indokolt lehet, vagy olyan új elvi jelentőségű jogkérdés merült fel, amely a Kúria állásfoglalását igényli.

[17] A Kúria rámutat, hogy jelen ügy nem vet fel olyan elvi jelentőséggel bíró jogkérdést, amelynek vizsgálata a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadást indokolná. Elvi jelentőségűnek minden olyan jogkérdés minősül, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg [Kfv.I.35.374/2020/2.; Kfv.III.37.573/2022/2.; Kfv.II.37.712/2023/2.; Kfv.V.35.008/2024/2.; Kfv.V.35.159/2025/2.]. Az, hogy az adóhatóság a megismételt eljárás során követte-e az előzményi ítéletben foglalt iránymutatást, illetve hogy az elsőfokú bíróság helytállóan ítélte-e meg az iránymutatás alperes általi betartását, nem tekinthető elvi jelentőségű jogkérdésnek. Ez olyan egyedi jogalkalmazási kérdés, amelynek vizsgálata nem indokolja a Kúria joggyakorlat egységével vagy továbbfejlesztésével kapcsolatos iránymutatását. A Kúria az áfalevonási jog gyakorlásának KMK vélemény 2. esetkörére alapított megtagadását illetően egyébként is kiforrott és egységes joggyakorlattal rendelkezik [Kfv.I.35.035/2021/7.; Kfv.I.35.085/2021/13.; Kfv.V.35.144/2021/9.; Kfv.V.35.089/2021/8.; Kfv.I.35.332/2021/5.; Kfv.V.35.197/2021/7.; Kfv.V.35.255/2023/6.; Kfv.V.35.275/2022/3.; Kfv.V.35.007/2023/6.; Kfv.I.35.241/2024/15.]. Az elsőfokú bíróság vizsgálta az adókijátszás, illetve a felperes ahhoz fűződő tudattartalmára vonatkozó tényeket és bizonyítékokat, jogalkalmazása megfelelt a Kúria által követett gyakorlatnak. A Kúria ezért nem észlelt olyan körülményt, amely folytán az uniós esetjogon alapuló, hosszabb idő óta egységes gyakorlat továbbfejlesztése indokolt lenne. Mindezekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő befogadása nem volt indokolt.

[18] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását másrészt a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján kérte.

[19] A Kúria e körben rámutat, hogy az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény 171. § b) pontja 2025. augusztus 19-i hatállyal akként módosította a Kp. 117. § (4) bekezdését, hogy a felülvizsgálati kérelmet benyújtó felet immáron – a korábbi szabályozással ellentétben – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) – ac) alpontjai szerinti befogadási okok körében is indokolási kötelezettség terheli, ugyanakkor a törvény nem követeli meg e befogadási okok *részletes* indokolását. Jelen esetben azonban a felperes egyáltalán nem indokolta meg, hogy az ügyben mely jogkérdést tekint különleges súlyúnak vagy társadalmi jelentőségűnek, tehát a Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének nem tett eleget, így a befogadásra ezekből sem kerülhetett sor.

[20] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján is kérte. A kérelmezőnek e befogadási okra való hivatkozása esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében be kell mutatnia, hogy konkrétan hogyan következett be a hivatkozott sérelem, továbbá a sérelem ténybeli alapjának kétséget kell ébresztenie a jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető. Az egyéb eljárási szabályszegésre hivatkozás esetén a kérelmezőnek azt is ki kell fejtenie, hogy a jogsértés miként hatott ki az ügy érdemére. [Kfv.II.38.030/2021/2., Kfv.II.38.102/2021/2., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.I.35.472/2022/3.; Kfv.II.37.690/2023/2.; Kfv.V.35.285/2023/2.; 2/2024. (XII.03.) KK. vélemény 5. pont].

[21] A felperes e körben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az alperes betartotta az előzményi ítélet iránymutatását, ezáltal sérült a Kp. 97. § (4) bekezdése. A Kúria álláspontja szerint a felperes ezen eljárási szabályszegés megtörténtét nem tudta kellőképp valószínűsíteni. Az elsőfokú bíróság tételesen megvizsgálta, hogy az alperes miként tett eleget az előzményi ítéletben foglaltaknak. Az elsőfokú bíróság ítéleti indokolásának [49]-[50] bekezdéseiben kitért az alperes által elvégzett tudattartalom-vizsgálat megfelelőségére, az [51]-[52] bekezdésekben vizsgálta a számlakibocsátók alkalmazotti létszáma vonatkozó alperesi számításokat, a [46] bekezdésben pedig indokát adta, hogy miért volt szükségtelen a Halifax-teszt lefolytatása. Annak megítélése pedig, hogy az alperes és az elsőfokú bíróság tartalmilag helytállóan értelmezte-e az előzményi ítélet iránymutatását, már az ügy érdemére tartozó, anyagi jogi kérdés, amelynek vizsgálatára e befogadási ok körében nincs lehetőség. A felülvizsgálati kérelem befogadására ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján sem kerülhetett sor.

[22] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján is kérte felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kúria Kfv.I.37.651/2022/6., Kfv.III.37.798/2020/6. és Kfv.IV.37.534/2022/5. számú határozataitól jogkérdésben való eltérésre hivatkozással. A kérelmezőt e befogadási okra való hivatkozás esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése folytán indokolási kötelezettség terheli, amelynek keretén belül be kell mutatnia a támadott határozat és a közzétett kúriai határozat (referenciahatározat) közötti ügyszabályszerűséget és a jogkérdésben való eltérés mibenlétét [Kfv.VI.37.039/2022/2.; Kfv.III.45.072/2023/2.; Kfv.II.37.690/2023/2.; Kfv.I.35.202/2023/3.; Kfv.V.35.055/2024/2.; 2/2024. (XII.03.) KK. vélemény 6. pont].

[23] A Kúria kiemeli, hogy a félnek referenciahatározatként olyan kúriai határozatot kell megjelölnie, amelyben a Kúria valamely *jogkérdésben* foglalt állást, hiszen e befogadási ok alapján akkor van lehetőség a befogadásra, ha a támadott jogerős határozat a Kúria határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul, tehát jogkérdésben való eltérésre került sor [Kfv.V.35.015/2025/2., Kfv.III.37.488/2025/2.]. Ha a Kúria a referenciahatározatban csupán idézi, illetve a konkrét ügy tényállására alkalmazza az adott jogszabályi rendelkezést, azonban azt nem értelmezi absztrakt módon, és annak kapcsán nem fogalmaz meg az egyedi ügytől elválasztható, más ügyekre is irányadó jogértelmezést, akkor a referenciahatározat nem foglal állást az adott jogkérdésben. Ennek hiányában pedig a referenciahatározattól az adott jogkérdésben való eltérés vizsgálata is fogalmilag kizárt. Ez az értelmezés van összhangban a jogegység fogalmával is, amely azt az elvárást támasztja, hogy ugyanazon *jogkérdést* felvető ügyekben (ügyszabályszerűség) a *jogértelmezés* azonos legyen [Kfv.VII.37.616/2025/2.; Kfv.VI.37.039/2022/2., Jpe.I.60.002/2021/7.,

Jpe.II.60.019/2021/18.]. Nincs helye az ügyazonosság vizsgálatának, ha a referenciahatározat a hivatkozott jogszabályi rendelkezést érintően nem tartalmaz absztrahálható, tehát az adott ügytől elszakadó jogi levezetést, amellyel összefüggésben a jogkérdésben eltérés vizsgálható lenne [Jpe.II.60.006/2023/12.].

[24] A Kúria a Kfv.III.37.798/2020/6. számú határozatának [41] bekezdésében a Kp. 97. § (4) bekezdésében foglalt normaszöveget ismételte meg más megfogalmazásban, azonban az adott ügytől elszakadó jogi levezetést, jogkérdésben való állásfoglalást a Kp. 97. § (4) bekezdése kapcsán nem tartalmaz, így az e referenciahatározattól jogkérdésben való eltérés vizsgálata kizárt. A Kúria a Kfv.I.37.651/2022/6. számú határozatának [38] bekezdésében azt mondta ki, hogy a tényállástisztázási kötelezettség részbeni teljesítése nem eredményez a Kp. 97. § (4) bekezdésének megfelelő határozatot a megismételt eljárásban. E bekezdés azonban szintén nem tartalmaz jogkérdésben való állásfoglalást, abban ugyanis a Kúria csupán a Kp. 97. § (4) bekezdése konkrét ügyre való alkalmazásának következményeit vont le, figyelemmel arra is, hogy a tényállástisztázási kötelezettség teljesítése mindig csak az adott ügy egyedi körülményeinek vizsgálata alapján ítéltető meg.

[25] A Kúria Kfv.IV.37.534/2022/5. számú határozatának [32] bekezdése szerint a megismételt eljárásban hozott határozattal szembeni perben a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a határozat megfelel-e az iránymutatásnak. E bekezdés jogkérdésben való állásfoglalást tartalmaz, hiszen abban a Kúria azt fogalmazta meg, hogy a megismételt eljárásban hozott határozattal szembeni perben a bíróságnak milyen speciális szempontokat kell vizsgálnia. Az ugyanakkor már a két határozat pusztai formai összevetése alapján is megállapítható, hogy e jogkérdésben az elsőfokú bíróság nem tért el a referenciahatározattól, mivel ítéleti indokolásának [43] bekezdése kifejezetten tartalmazza, hogy az alperesi határozat előzményi ítéletnek való megfelelést kellett vizsgálnia. Mindezek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy a befogadásra a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem kerülhetett sor.

[26] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján hivatalból vizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja szerinti befogadási okot is, a felperes ugyanakkor nem hivatkozott uniós jogi aktus értelmezésének szükségességére, ezt pedig a Kúria sem tartotta szükségesnek, így a befogadásra ezekből sem kerülhetett sor.

[27] Mindezekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a befogadást megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[28] Elvi jelentőségű jogkérdés hiányában nincs helye a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő befogadásának.

[29] *Nincs helye a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján történő befogadásának olyan kúriai referenciahatározatra hivatkozással, amely az adott jogszabályi*

rendelkezésre vonatkozó, a konkrét ügytől elszakadó, absztrahálható jogi levezetést, jogértelmezést, tehát jogkérdésben való állásfoglalást nem tartalmaz.

Záró rész

[30] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[32] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. december 4.

dr. Darák Péter s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

dr. Márton Gizella s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

dr. Demjén Péter s.k.

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő